

Journal of Regional Planning and Winter 2024. Vol 13. Issue 52

ISSN (Print): 2251-6735 - ISSN (Online): 2423-7051
<https://jzpm.marvdasht.iau.ir/>

Research Paper

Structural Analysis of Modern Management (Rural areas) in Rural development Case Study (Baraan-e South Rural)

Ahmad hajarian^{*}: PhD of Geomorphology and Rural Planning, Isfahan University, Isfahan, Iran

ARTICLE INFO

Received: 2020/12/16

Accepted: 2021/12/19

PP: 319-332

Use your device to scan and
read the article online

Keywords: Evaluation,
New Rural Management,
Rural Development,
Structural Equations,
South Baraan rural distric.

Abstract

The results of the programs implemented in rural areas for development in most cases are not only not useful but also cause more chaos in the existing situation of the villages, this is due to lack of proper management in the process of programs, with new management, villagers can Participate in the implementation of programs. The purpose of this study is to evaluate the new rural management as a case study in Shian rural district, west of Islamabad. The research method is applied based on purpose and based on descriptive-analytical nature. The statistical population of the study was 1736 heads of households in the southern district of Baraan. Based on the Cochran's formula, the statistical sample in question was 314 heads of households. The results show that the measured validity of all five measurement models as well as the second-order five-factor model is acceptable for rural management. Finally, the structure of production and services (0.30), ecosystem (0.18), socio-cultural (0.66), economic (0.46) and institutional-political (0.22) explain the factor loads.

Citation: Hajarian, A; (2024). **Structural analysis of modern management (rural areas) in rural development Case Study (Baraan-e South Rural)**, Journal of Regional Planning, Vol 13, No 52, PP:319-332

DOI: 10.30495/JZPM.2022.27616.3867

DOR:

^{*} **Corresponding author:** Ahmad Hajarian, **Email:** A.hajarian@ltr.ui.ac.ir, **Tell:** +989132016251

Extended Abstract

Introduction

Rural management, as one of the basic components for achieving rural development, is influenced by macro-national strategies as well as existing approaches in the field of management. Management approaches can be considered as follows: traditional approaches, human resources approaches, Quantitative approaches and systemic and contingency approaches. The contingency approach to management can be considered the culmination of management science; Because this approach broadens the field of action of managers and management leaders in organizations and increases their power of action, rural management is in fact the process of organizing and guiding the community and the rural environment through the formation of organizations and institutions. These organizations and institutions are the means of achieving the goals of rural society. Rural management is a multifaceted process that includes the three pillars of people, government and public institutions.

desertification is a public non-governmental organization established to manage rural affairs and as a liaison between the government and the people plays an important role in advancing the goals and policies of the government in rural areas. Since the establishment of systematic structural processes in rural areas, the concept of rural management has a special place in order to achieve rural development. Despite the extensive services provided by the government and revolutionary institutions in the villages, the gap between the existing realities and the goals of development is still very large, and there are many problems in the rural community, which are equivalent to removing those issues and problems. Elimination of deprivations in rural communities, therefore, creating the ground for development largely depends on the realization of efficient executive management in rural areas. The problems of rural areas are due to their infancy and the major management problems of the country. With the formation of rural areas, it has eliminated a large part of the problems of rural management, including continuous structural changes. Dehyaran, as a local symbol, is the link between government and popular institutions, the executive arm of Islamic councils in the modern rural management system, provides many services and public and welfare facilities, and strengthens the process of social and cultural development, etc., therefore In this research, an attempt has been made to evaluate and analyze the new management (rural areas) in rural development.

Methodology

The research method is descriptive-analytical. The required information was obtained through a questionnaire by consulting rural residents. The statistical population is the total number of households in the villages with more than 20 households in the southern rural areas, which according to the statistics of 2016 includes 14 villages, 1736 households and 6633 people. The number of samples according to Cochran's formula was 314 questionnaires. The author provided the questionnaire to a number of specialists and experts for initial evaluation, and after applying the opinions of individuals and the final opinion of experts and consultants, the final questionnaire was developed.

The questionnaire consists of two parts. The first part was related to the personal characteristics of the respondents including gender, age, level of education, occupation, number of households and income. The second part is related to the indicators of modern rural management, which was used in the form of a five-level Likert scale (very low = 1 to very high = 5). (Hafeznia, 1389: 74) Formal and content validity of the questionnaire with the corrective opinion of university professors and Experts of the University of Isfahan were approved in several stages after making the necessary corrections. In the present study, Cronbach's alpha method has been used to assess the validity of the measurement tool. The structural equation model (AMOS) was used to measure the collected information. There are several fitness indicators to evaluate the fit of the structural equation model.

Results and Discussion

The strength of the relationship between the factor (hidden variable) and the observable variable is indicated by the factor load. The factor load is a value between zero and one. If the factor load is less than 0.3, a weak relationship is considered and ignored. A factor load of between 0.3 and 0.6 is acceptable, and if greater than 0.6 it is highly desirable. It can be seen that all the observed variables had positive and significant regression effect coefficients with their scales and the magnitude of these

coefficients is relatively high for all cases, of all factor loads at the level of / 001. They are meaningful. As can be seen, in this table no significant level is reported for the factor loads or the standard regression coefficients of the five observed variables. This is because these variables are considered as reference or representative variables for the structure of production and services, ecosystem, socio-cultural, economic and institutional-political, respectively, so that these hidden variables are without scale and in other words without Eliminate their roots and units of measurement. That is why the initial path diagrams are considered on the arrows related to the paths between these observed variables with the hidden variable corresponding to the values of 1, the AVE criterion represents the average variance shared between each structure with its own indicators. Simply put, AVE (average variance extracted) is used to validate convergence and shows a high correlation between the indices of one structure compared to the correlation of indices of other structures. The value of this coefficient is from zero to one variable that values higher than 0.5 are accepted. Convergent validity or derived mean variance (AVE) for production and service structure index / 766. , Ecosystem index 0.711, socio-cultural index 0.799 and economic index 0.526 and institutional-political index 0.626, also the value of structural reliability coefficient or combined reliability (CR) is from zero to one variable with higher values. It is accepted from 0.7, which is / 755 for the index of production structure and services. The ecosystem index was 0.733, the socio-cultural index was 0.802, the economic index was 0.765 and the institutional-political index was 0.526, which indicates the appropriateness of these subscales.

Conclusion

The aim of this study was to investigate the impact on modern management in rural development with a structural equation modeling approach. Case study: Southern rural development, the impact of rural management on rural development by defining five socio-cultural, institutional and political, economic, ecosystem resources and production structure and Services were considered as a measure of rural management. Five models of confirmatory factor analysis, a first-order factor for measuring and validation of four scales and a second-order five-factor model for rural management analysis and related indicators were developed and implemented, finally the structure of production and services (0.30), Ecosystem (0.18), socio-cultural (0.66), economic (0.46) and institutional-political (0.22) explain the factor loads.

فصلنامه علمی برنامه ریزی منطقه‌ای

دوره ۱۳، شماره ۵۲، زمستان ۱۴۰۲
شاپا چاپی: ۶۷۳۵-۲۲۵۱ - شاپا الکترونیکی: ۷۰۵۱-۲۴۲۳
<https://jzpm.marvdasht.iau.ir/>

مقاله پژوهشی

تحلیل ساختاری مدیریت نوین (دهیاری‌ها) در توسعه روستایی مطالعه موردی (دهستان بران جنوبی)

احمد حجاریان*، دکتری جغرافیا و برنامه‌ریزی روستایی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

چکیده	اطلاعات مقاله
<p>نتایج برنامه‌های اجرا شده در مناطق روستایی برای توسعه در بیشتر موارد نه تنها مفید نبوده بلکه باعث آشفتگی تر شدن وضعیت موجود روستاها شده است، این امر به دلیل عدم مدیریت مناسب در فرآیند برنامه‌ها می‌باشد، با مدیریت نوین، روستاییان می‌توانند در فرآیند برنامه ریزی و اجرای برنامه‌ها مشارکت داشته باشند. هدف این تحقیق ارزیابی مدیریت نوین روستایی، به صورت مطالعه موردی در دهستان بران جنوبی، شهرستان اصفهان است. روش تحقیق بر مبنای هدف، کاربردی و بر اساس ماهیت توصیفی-تحلیلی است. جامعه آماری، کل خانوارها در روستاهای بالای ۲۰ خانوار دهستان بران جنوبی است، که بر اساس آمار سال ۱۳۹۵ شامل ۲۵ روستا، ۱۷۳۶ خانوار و ۶۶۳۳ نفر است. شیوه نمونه‌گیری بر اساس روش تصادفی است، به این ترتیب که در مرحله اول از بین ۲۵ روستای دهستان، پنج روستا با روش نمونه‌گیری طبقه بندی و انتخاب شدند و در مرحله دوم از بین جمعیت ۱۵ تا ۶۵ سال این روستاها بر اساس روش کوکران، ۱۵۰ نفر به عنوان حجم نمونه نهایی مشخص شده و با روش تصادفی برگزیده شدند. نگارنده پرسشنامه را در اختیار تعدادی از متخصصان و صاحب نظران جهت ارزیابی اولیه قرار دادند و پس از اعمال نظر افراد و نظر نهایی متخصصین و مشاورین پرسشنامه نهایی تدوین شد. نتایج نشان می‌دهد که اعتبار اندازه‌گیری شده هر پنج مدل اندازه‌گیری و نیز مدل پنج عاملی مرتبه دوم برای بررسی مدیریت روستایی قابل قبول می‌باشد. در نهایت ساختار تولید و خدمات (۰/۳۰)، اکوسیستم (۰/۱۸)، اجتماعی-فرهنگی (۰/۶۶)، اقتصادی (۰/۴۶) و نهادی-سیاسی (۰/۲۲) از بارهای عاملی را تبیین می‌نماید.</p>	<p>تاریخ دریافت: ۱۳۹۹/۱۲/۲۶ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۰۹/۲۸ شماره صفحات: ۳۱۹-۳۳۲</p> <p>از دستگاه خود برای اسکن و خواندن مقاله به صورت آنلاین استفاده کنید</p> <p>واژه‌های کلیدی: ارزیابی، مدیریت نوین روستایی، توسعه روستایی، معادلات ساختاری، دهستان بران جنوبی.</p>

استناد: حجاریان، احمد (۱۴۰۲). تحلیل ساختاری مدیریت نوین (دهیاری‌ها) در توسعه روستایی مطالعه موردی (دهستان بران جنوبی)،

فصلنامه برنامه‌ریزی منطقه‌ای، سال ۱۳، شماره ۵۲، مردادشت: صص ۳۱۹-۳۳۲.

DOI: 10.30495/JZPM.2022.27616.3867

DOR:

مقدمه

مدیریت مهمترین عامل در حیات، رشد، بالندگی و یا مرگ یک جامعه است و روند حرکت از وضع موجود به سوی وضع مطلوب را کنترل می‌کند. آنچه بیش از همه در مطالعه سیر مدیریت طی سه دوره اخیر جلب توجه می‌کند (Imani et al, 2019)؛ حذف عنصر مدیریتی بدون جایگزینی مناسب است، از این روست که، با فروپاشی مدیریت سنتی، در نگهداری پایدار از زندگی و فعالیت در فضای روستایی، نوعی فقدان مدیریت کارآمد فضایی در سطح محلی پدیدار میشود که نخستین پیامد آن، بروز ناپایداری منابع محدود محیطی و افول تدریجی یکپارچگی اجتماع روستایی و انسجام اجتماعی- اقتصادی و در حادترین اشکال خود، رها ماندن بسیاری از واحدهای سکونتگاهی در نواحی روستایی طی دوره‌های بعدی از آنجا که نظامهای مدیریت، است (Lee et al, 2008).

یکی از مهم‌ترین ابعاد توسعه روستایی و شاید بتوان گفت مهم‌ترین بعد آن مدیریت روستایی است که نقش بسیار مهمی در هماهنگی فعالیت‌های توسعه روستایی بر عهده دارد. بنابراین در فرآیند برنامه‌ریزی و توسعه روستایی مدیریت جایگاه و نقش بسیار مهمی دارد و بدون یک مدیریت مشروع و کارآمد اهداف توسعه روستایی تحقق نخواهد یافت. توسعه روستایی راهبردی است جهت بهبود زندگی اجتماعی و اقتصادی روستاییان فقیر و چون هدف از توسعه روستایی عمدتاً کاهش فقر است (Choobchian et al, 2018)، باید این راهبرد افزایش تولید و افزایش قدرت خرید را بدنبال داشته باشد و بدیهی است برای رسیدن به این هدف وجود مدیریتی کارآمد غیرقابل انکار است. باتوجه به اینکه امروزه یکی از شاخص‌های مطرح در ارزیابی روند توسعه در کشورها قدرت نهاد سازی و میزان نقش و کیفیت عملکرد نهادها خاصه نهادهای مردمی و محلی در توسعه است. با توجه به پراکنش گسترده جغرافیایی روستاها در مناطق مختلف کشور، مدیریت و حل و فصل مسایل آنان به صورت متمرکز و دولتی به هیچ وجه دارای توجیه عقلی و اقتصادی نیست، با این نگاه ضرورت تقویت و فعال ساختن نهادهای محلی کاملاً احساس می‌شود (Olum, 2004). مدیریت جدید روستایی، بر ظرفیت‌های جوامع محلی، با اداره دقیق مکان و بهره برداری از منابع آن متکی است (Wang, 2008). در مقطع کنونی با جهانی شدن ارتباطات و تمرکز سرمایه‌ها، کارکرد دقیق توسعه روستایی و محلی، مبارزه در مقابل احساسات نومی و فردگرایی است. مجموعه مدیریت باید با ارائه راهکارهای مفید و ابتکار در عمل برای سازندگی سرزمین تلاش کند. برای حصول به یک نظام همه جانبه توسعه روستایی که در آن اصل مشارک عمومی مردم بعنوان یک عنصر زیربنایی اولیه محسوب می‌گردد، بدون ارزشگذاری به رهبران محلی و باور توانایی‌های بالفعل و بالقوه آنان و ایجاد تشکلهای مردمی تحقق نخواهد یافت از این رو «قانون تاسیس دهیاری‌های خودکفا در روستاهای کشور» در تاریخ ۱۳۷۷ به تصویب مجلس شورای اسلامی رسید (Mahdavi et al, 2005). در مسیر تغییر رویکردها در توسعه، رویکرد تمرکززدایانه در مدیریت توسعه کشور منجر به تشکیل مدیریت نوین روستایی یعنی استقرار دهیاری‌ها در روستاها شد. دهیاری یک نهاد عمومی غیردولتی است که به منظور اداره امور روستا تاسیس شده و بعنوان حلقه‌ی رابط بین دولت و مردم نقش بسزایی در پیشبرد اهداف و سیاست‌های دولت در مناطق روستایی دارد. از زمانیکه در مناطق روستایی فرآیندهای سیستماتیک ساختاری حاکم گردید، مفهوم مدیریت روستایی جایگاه ویژه‌ای در جهت نیل به توسعه روستایی از اهمیت بالایی برخوردار است. علیرغم خدمات گسترده‌ای که از سوی دولت و نهادهای انقلابی در روستاها صورت گرفته (Rashidpour et al, 2011, 175)، هنوز فاصله بین واقعیت‌های موجود و اهداف توسعه بسیار زیاد است و مسائل و مشکلات فراوانی در جامعه روستایی وجود دارد، که از سر راه برداشتن آن مسائل و مشکلات معادل با از بین بردن محرومیت‌ها در جوامع روستایی است، از اینرو ایجاد زمینه توسعه تا حد زیادی در گرو تحقق یافتن مدیریت کارآمد اجرایی در روستاها می‌باشد. مشکلات دهیاری‌ها ناشی از نوپا بودن آنها و مشکلات کلان مدیریتی کشور است. با شکل گیری دهیاری‌ها بخش عظیمی از مشکلات مدیریت روستایی از جمله تغییرات مداوم ساختاری را از بین برده است. دهیاران بعنوان یک نماد محلی رابط میان نهادهای دولتی و مردمی، بازوی اجرایی شوراهای اسلامی در نظام مدیریت نوین روستایی، ارائه کننده بسیاری از خدمات و تسهیلات عمومی و رفاهی و تقویت کننده روند توسعه اجتماعی و فرهنگی و ... است، از این رو در این پژوهش سعی شده است ارزیابی و تحلیل مدیریت نوین (دهیاری‌ها) در توسعه روستایی مورد بررسی قرار گیرد.

پیشینه تحقیق و مبانی نظری

مدیریت روستایی به عنوان یکی از مولفه‌های اساسی برای نیل به توسعه روستایی، متاثر از راهبردهای کلان ملی و نیز رهیافت‌های موجود در زمینه مدیریت است. رهیافت‌های مدیریت را می‌توان به شرح زیر در نظر گرفت: رهیافت‌های سنتی، رهیافت‌های منابع انسانی، رهیافت‌های کمی و رهیافت‌های سیستمی و اقتضایی.

رویکرد اقتضایی به مدیریت را می‌توان نقطه اوج علم مدیریت دانست؛ زیرا که این رویکرد میدان عمل مدیران و راهبران مدیریت در سازمانها را وسیع و قدرت عمل آنها را افزایش می‌دهد. مدیریت روستایی در واقع فرآیند سازماندهی و هدایت جامعه و محیط روستایی از طریق شکل دادن به سازمان‌ها و نهادهاست. این سازمان‌ها و نهادها وسایل تأمین هدف‌های جامعه روستایی هستند، مدیریت روستایی فرآیند چندجانبه

ای است که شامل سه رکن مردم، دولت و نهادهای عمومی است (Rezvani, 2013)، در پارادایم جدید توسعه روستایی که مبتنی بر اصول توسعه پایدار می‌باشد بیشتر بر موضوعاتی مانند توانمندسازی مردم، ایجاد ظرفیت‌های جدید، احترام به اطلاعات و دانش بومی، افزایش آگاهی و اطلاعات مردم روستایی، رضایت از زندگی، حفظ محیط زیست، ارتباط و پیوند بین کنشگران توسعه و مردم محلی، مشارکت مردم‌گرا، برابری در دسترسی به فرصت‌ها، افزایش سطح کارایی و بهره‌وری مورد تاکید قرار دارد (Rezvani, 2013).

تاسیس دهیاری در روستا را می‌توان نقطه عطفی در تاریخ مدیریت روستایی به شمار آورد، زیرا از هنگام دخالت دولت در مدیریت روستاها و تاسیس انجمن ده همواره مدیریت آنها بر عهده انجمن یا شورای ده بوده است، با تاسیس دهیاری‌ها، افزون بر شورای روستا بعنوان قانونگذار و تصویب کننده برنامه‌های توسعه روستایی، مدیریت اجرایی امور روستا نیز به عهده دهیاری‌ها گذاشته شده است (Choobchian et al, 2018).

با توجه به اهمیت دهیارها در اداره امور روستاها پژوهش‌های مختلفی صورت گرفته است که نتایج برخی از آنها بیان می‌شود: نصیری و همکاران (۱۴۰۱) به بررسی آسیب شناسی نظام مدیریت نوین روستایی و توسعه روستایی پرداختند. نتایج نشان داد سازمان دهی و ظرفیت‌سازی و بازآفرینی و توسعه مدیریت و برنامه‌ریزی مشارکتی و واگذاری اختیارات، کنترل توسعه به دهیاران - تامین اعتبارات زیرساخت ها و تجهیزات مورد نیاز دهیاری - توسعه مدیریت شبکه‌ای و خوشه‌ای روستایی و ارتقای مهارت و توانایی دهیاران ارائه می‌گردد. الله پناه و همکاران (۱۳۹۴) به ارزیابی رضایتمندی روستاییان از خدمات تعاونی دهیاری‌ها پرداخته و براساس نتایج تحقیق تعاونی دهیاری های دهستان سردشت در بعد خدمات کالبدی موفق تر از ابعاد زیست محیطی و اجتماعی - فرهنگی عمل کرده، ولی کماکان روستاییان از انواع خدمات ارائه شده توسط تعاونی دهیاری‌ها رضایت کامل ندارند. نادری مهدی (۱۳۹۴) به واکاوی عوامل بازدارنده مدیریت نوین روستایی در استان همدان پرداخته، نتایج نشان می‌دهد که مدیریت نوین روستایی در نگرش دهیاران جایگاه چندانی نداشته و موانعی چون دانشی - انگیزشی، ساختاری - مدیریتی، ضعف‌های حمایتی، نگرش اهالی و ضعف‌های مالی و... از جمله عوامل بازدارنده مشاهده شد. منشی زاده و همکاران (۱۳۹۳) به بررسی عملکرد مدیریت نوین روستایی در پایداری اقتصادی سکونتگاه‌های روستایی، روستاهای پیرامون اردبیل پرداخته و نتایج نشان می‌دهد که منطقه مورد بررسی مثل سایر مناطق ایران قبل از اصلاحات ارضی مدیریتی یکپارچه تری داشته است و بعد از اصلاحات ارضی ساختار سنتی و مدیریت یکپارچه از بین رفته و نظام اداری - اجرایی کارآمدی جایگزین نشده. صیدائی و همکاران (۱۳۹۳) به بررسی و تحلیل عملکرد مدیران نوین روستایی در توسعه روستایی اورامانات پرداخته و نتایج نشان دهنده این است که دهیاران در توسعه‌ی پایدار روستاهای اورامانات عملکرد نسبتاً ضعیفی داشته‌اند، و همچنین عملکرد دهیاران در مدیریت نوین روستایی جز در بعد اجتماعی در سایر ابعاد (اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی، کالبدی و...) عملکرد مطلوبی نداشته است. صیدائی و همکاران (۱۳۹۰) درباره عملکرد و نقش دهیاری روستایی جوانمردی از توابع شهرستان لردگان که حاکی از عملکرد مثبت دهیارها از آغاز فعالیت تاکنون بویژه در زمینه کالبدی بوده است و البته در سایر شاخص‌ها نتوانسته‌اند رضایت روستاییان را جلب کنند. پورطاهری و همکاران (۱۳۸۹) و همچنین مهدوی و همکاران (۱۳۸۴) در پژوهش‌های جداگانه‌ای به ارزیابی عملکرد دهیارها پرداخته‌اند. بصورت کلی نتایج پژوهش‌ها گویای این مطلب است که موفقیت بیشتر دهیاری‌ها در زمینه فیزیکی و کالبدی بوده و در سایر شاخص‌ها (اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی، ...) موفقیتی نداشته‌اند. ونچانگ (۲۰۰۸) در مطالعه‌ای با عنوان مدیریت روستایی، رهیافتی برای مناطق روستایی تبت، به این نتیجه می‌رسد که مدیریت روستایی زمانی در مناطق روستایی جایگاه خود را پیدا میکند که با فرهنگ روستایی، منابع روستایی، اکولوژی روستایی، کاهش فقر روستایی و بهبود زندگی روستایی در تعامل عملکردی باشد. در تمامی تحقیقات ذکر شده از تحلیل‌های رگرسیونی و یا تحلیل عاملی استفاده نموده‌اند و ابتکار و نوآوری این تحقیق در استفاده از معادلات ساختاری می‌باشد که در ناحیه مورد مطالعه تا کنون استفاده نگردیده است. همچنین مبحث مدیریت نوین در دهستان بران جنوبی تاکنون مورد توجه قرار نگرفته است.

مواد و روش تحقیق

روش تحقیق توصیفی - تحلیلی است. اطلاعات مورد نیاز با نظرخواهی از ساکنان روستایی از طریق پرسشنامه به دست آمده است. جامعه‌ی آماری، کل خانوارها در روستاهای بالای ۲۰ خانوار دهستان بران جنوبی است، که بر اساس آمار سال ۱۳۹۵ شامل ۲۵ روستا، ۱۷۳۶ خانوار و ۶۶۳۳ نفر است. شیوه نمونه‌گیری بر اساس روش تصادفی است، به این ترتیب که در مرحله‌ی اول از بین ۲۵ روستای دهستان، پنج روستا با روش نمونه‌گیری طبقه‌بندی و انتخاب شدند و در مرحله‌ی دوم از بین جمعیت ۱۵ تا ۶۵ سال این روستاها براساس روش کوکران، ۱۵۰ نفر به عنوان حجم نمونه نهایی مشخص شده و با روش تصادفی برگزیده شدند. نگارنده پرسشنامه را در اختیار تعدادی از متخصصان و صاحب نظران جهت ارزیابی اولیه قرار دادند و پس از اعمال نظر افراد و نظر نهایی متخصصین و مشاورین (۸ نفر از اساتید جغرافیا و برنامه ریزی روستایی) پرسشنامه نهایی تدوین شد.

پرسشنامه مشتمل بر دو بخش است. بخش اول مربوط به مشخصات فردی پاسخگویان شامل جنسیت، سن، میزان تحصیلات، شغل، تعداد خانوار و درآمد بود. بخش دوم مربوط به شاخص‌های مدیریت نوین روستایی است که در قالب طیف لیکرت پنج سطحی (خیلی کم = ۱ تا خیلی زیاد = ۵) استفاده شد. روایی صوری و محتوایی پرسشنامه با نظر اصلاحی استادان دانشگاه و کارشناسان دانشگاه اصفهان و پس از انجام اصلاحات لازم در چند مرحله تأیید شد. در تحقیق حاضر از روش آلفا کرونباخ برای سنجش قابلیت اعتبار ابزار اندازه‌گیری استفاده گردیده است. ضریب پایایی و روایی متغیرها مورد بررسی به شرح جدول (۱) مشخص گردید.

جدول ۱- ضریب پایایی و روایی متغیرها

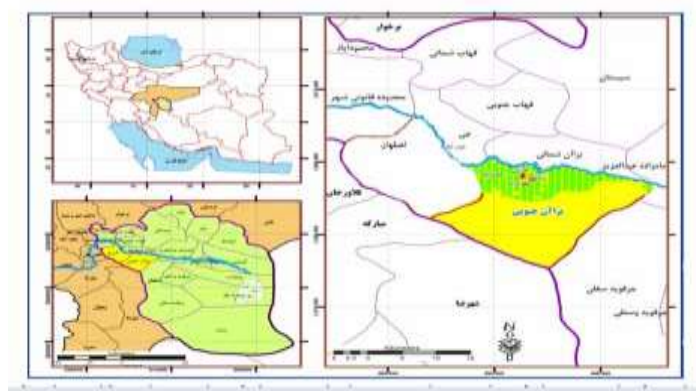
نمونه مورد مطالعه	متغیر	آلفای کرونباخ	KMO	Barttelets	Sig
-	مدیریت روستایی	۰/۸۷۴	۰/۸۲۱	۰/۴۳۳	۰/۰۰۰

ماخذ: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۹

برای سنجش اطلاعات گردآوری از مدل معادلات ساختاری (AMOS) استفاده شده است. برای ارزیابی برازش مدل معادلات ساختاری چندین شاخص برازندگی وجود دارد. در این پژوهش، با استناد به پیشنهادها بام گانر و همکاران (۱۹۹۵)، و شوک و همکاران (۲۰۰۴) از شاخص‌های کای اسکویر (X^2) به همراه معنی‌داری آن (P)، شاخص کای اسکویر بر درجه آزادی (X^2/df)، شاخص برازندگی (GFI)، شاخص نرم نشده برازندگی (NNFI)، شاخص برازندگی فزآینده (IFI)، شاخص برازندگی تطبیقی (CFI)، ریشه میانگین مجذور خطای تخریب (RMSEA) و شاخص میانگین مجذور باقی‌مانده (RMR) برای ارزیابی برازندگی مدل معادلات ساختاری پژوهش استفاده شد. هم‌اکنون معیار دقیقی برای این شاخص‌ها وجود ندارد، اما دستور العمل کلی بدین قرار است: اگر مقدار X^2 معنی‌دار نباشد، مقدار کای اسکویر بر درجه آزادی کم‌تر از ۳ باشد، مقدار شاخص‌های GFI، NNFI، IFI و CFI بالاتر از ۰/۹۰ باشند، مقدار RMSEA کم‌تر از ۰/۰۸ و مقدار RMR کم‌تر از ۰/۰۵ باشد، برازش مدل مناسب و قابل قبول است (Tanguay, 2010).

محدوده مورد مطالعه

دهستان برآن جنوبی نام دهستانی در بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصفهان در ایران است. این دهستان در مسیر جاده اصفهان-ورزنه واقع شده است. براساس سرشماری مرکز آمار ایران در سال ۱۳۸۵، جمعیت آن ۱۵٬۲۱۰ نفر (۴٬۰۴۸ خانوار) بوده است. مساحت آن حدود ۳۳۴ کیلومتر مربع که ۶۷/۳۹ درصد از جلگه‌ی برآن را به خود اختصاص داده است. این دهستان از شمال به رودخانه‌ی زاینده رود و برآن شمالی، از جنوب به کوه‌های کلاه قاضی و بخش مرکزی شهرستان شهرضا، از شرق به بخش جرقویه و کوهپایه و از طرف غرب نیز به دهستان کراچ مرکزی شهرستان اصفهان محدود می‌شود. در دهستان برآن جنوبی ۶۴ درصد از جمعیت شاغل در بخش کشاورزی هستند که بیشترین سهم در اشتغال را به خود اختصاص داده‌اند، صنعت با ۲۷ درصد و خدمات با ۹ درصد در رده‌های بعدی قرار دارند. مقایسه‌ی شاغلان ناحیه‌ی مورد مطالعه در بخش‌های مختلف نشان می‌دهد که در صد شاغلان بخش کشاورزی نسبت به بخش‌های دیگر بیشتر بوده و این امر حاکی از توانمندی بالای این بخش نسبت به بخش‌های صنعت و خدمات است.

شکل ۱- موقعیت منطقه مورد مطالعه تحقیق (منبع: نویسنده، ۱۳۹۹)

بحث و یافته‌های تحقیق

از میان کلیه افراد جامعه از نظر جنسیت، ۲۳/۵ درصد افراد زن، و ۷۶/۵ مرد هستند؛ از لحاظ سن ۱۶/۵ درصد ۱۵ تا ۳۰ سال، ۴۴ درصد بین ۳۱ تا ۴۵ سال، ۳۰/۵ درصد بین ۴۶ تا ۶۰ سال و ۹ درصد بالای ۶۰ سال سن دارند. از نظر تحصیلات ۲۵/۵ درصد بی سواد، ۱۹/۵ درصد دارای تحصیلات ابتدایی، ۱۴/۵ راهنمایی، ۱۰ درصد دیپلم، ۲۱ درصد لیسانس و ۱۰ درصد هم فوق لیسانس و بالاتر هستند.

بررسی وضعیت متغیرهای مشاهده شده

جدول ۲- ضریب استاندارد شده، همراه با نسبت‌های بحرانی، خطای استاندارد و سطح معناداری زیر مقیاس‌های مدیریت نوین روستایی

مقیاس	متغیرها و شاخص‌های سنجش شده (معرف‌های مشاهده شده)					
	گویه‌ها (نام و ترکیب)	ضریب استاندارد شده	نسبت بحرانی	خطای استاندارد	سطح معناداری	میانگین واریانس استخراج شده
کیفیت زندگی و خدمات روستا	Q1	۰/۷۹۴	-	-	-	۰/۷۵۵
	Q2	۰/۸۸۲	۹/۲۶۴	۰/۱۰۷	***	۰/۷۶۶
	Q3	۰/۶۶۵	۷/۱۵۷	۰/۱۱۵	***	۰/۷۶۶
	Q4	۰/۵۸۴	۶/۰۳۹	۰/۱۳۰	***	۰/۷۶۶
	Q5	۰/۲۶۵	۷/۱۹۶	۰/۱۲۹	***	۰/۷۶۶
	Q6	۰/۶۸۲	۷/۰۵۴	۰/۱۲۹	***	۰/۷۶۶
	Q7	۰/۶۸۶	۷/۰۰۱	۰/۱۳۶	***	۰/۷۶۶
	Q8	۰/۵۸۶	۷/۰۲۱	۰/۱۳۹	***	۰/۷۶۶
دسترسی	Q9	۰/۷۲۴	-	-	-	۰/۷۳۳
	Q10	۰/۷۷۶	۸/۲۲۸	۰/۱۳۸	***	۰/۷۱۱
	Q11	۰/۷۳۲	۷/۶۶۴	۰/۱۴۰	***	۰/۷۱۱
	Q12	۰/۸۰۰	۷/۳۰۳	۰/۱۳۹	***	۰/۷۱۱
	Q13	۰/۲۵	۵/۱۴۱	۰/۱۲۸	***	۰/۷۱۱
	Q14	۰/۷۹۳	۸/۳۱۱	۰/۱۴۴	***	۰/۷۱۱
	Q15	۰/۸۳۸	۹/۰۰۵	۰/۱۳۰	***	۰/۷۱۱
	Q16	۰/۵۳۶	۵/۳۰۳	۰/۰۳۹	***	۰/۷۱۱

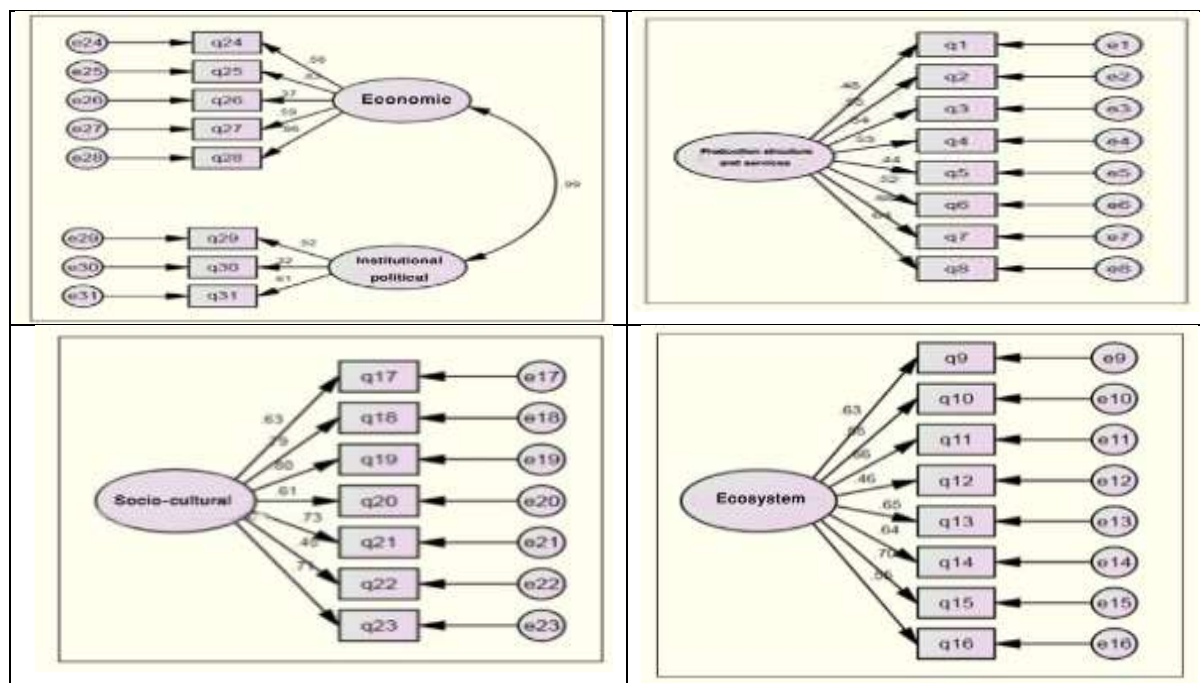
متغیرها و شاخص‌های سنجش شده (معرف‌های مشاهده شده)							زیر مقیاس
گویه‌ها (نام و ترکیب)	ضریب استاندارد شده	نسبت بحرانی	خطای استاندار	سطح معناداری	میانگین واریانس استخراج شده	پایایی ترکیبی	
Q17	۰/۸۰۲	-	-	-	۰/۷۹۹	۰/۸۰۲	فرهنگی-روستایی
Q18	۰/۷۹۴	۹/۵۲۹	۰/۱۰۸	***			
Q19	۰/۸۴۵	۸/۷۹۷	۰/۱۱۵	***			
Q20	۰/۸۳۲	۷/۴۹۶	۰/۱۱۹	***			
Q21	۰/۲۲۳	۳/۳۲۴	۰/۱۱۸	***			
Q22	۰/۴۸۱	۵/۲۲۳	۰/۱۱۱	***			
Q23	۰/۲۵۱	۲/۶۲۰	۰/۰۸۱	***			
Q24	۰/۴۹۱	-	-	***	۰/۵۲۶	۰/۵۱۴	اقتصادی
Q25	۰/۷۱۲	۴/۳۲۴	۰/۳۳۵	***		۰/۷۶۵	
Q26	۰/۶۳۹	۴/۲۰۳	۰/۲۷۲	***			
Q27	۰/۶۹۸	۴/۲۶۸	۰/۳۴۳	***			
Q28	۰/۲۷۷	۲/۵۰۲	۰/۹۵۸	***			
Q29	۰/۴۴۲	۳/۵۱۲	۰/۲۹۳	***	۰/۶۲۶	۰/۵۲۶	نهادی-سیاسی
Q30	۰/۸۴۳	۴/۳۳۱	۰/۳۰۹	***			
Q31	۰/۵۳۳	۴/۳۶۱	۰/۲۸۹	***			

ماخذ: یافته‌های نگارنده، ۱۳۹۹

قدرت رابطه بین عامل (متغیر پنهان) و متغیر قابل مشاهده به وسیله بار عاملی نشان داده می‌شود. بار عاملی مقداری بین صفر و یک است. اگر بار عاملی کمتر از ۰,۳ باشد رابطه ضعیف در نظر گرفته شده و از آن صرف نظر می‌شود. بار عاملی بین ۰,۳ تا ۰,۶ قابل قبول است و اگر بزرگ‌تر از ۰,۶ باشد خیلی مطلوب است. مشاهده می‌شود که تمامی متغیرهای مشاهده شده دارای ضرایب تأثیر رگرسیونی مثبت و معنی داری با مقیاس‌های خود بودند و بزرگی این ضرایب نیز نسبتاً برای همه موارد در حد بالایی است، با توجه به جدول (۲) همه بارهای عاملی در سطح ۰,۰۱ معنی‌دار می‌باشند. همان‌طور که ملاحظه می‌شود، در این جدول سطح معناداری برای بارهای عاملی یا ضرایب رگرسیونی استاندارد پنج متغیر مشاهده شده گزارش نشده است. این امر به این دلیل است که این متغیرها به ترتیب به عنوان متغیرهای مرجع یا معرف برای ساختار تولید و خدمات، اکوسیستم، اجتماعی-فرهنگی، اقتصادی و نهادی-سیاسی در نظر گرفته شده‌اند تا بدین وسیله بدون مقیاس بودن این متغیرهای پنهان و به عبارتی بدون ریشه و واحد اندازه گیری آن‌ها برطرف شود (قاسمی، ۱۳۸۹). به همین دلیل است که دیاگرام‌های مسیر اولیه روی پیکان‌های مربوط به مسیرهای بین این متغیرهای مشاهده شده با متغیر پنهان مربوط مقادیر ۱ در نظر گرفته می‌شود.

معیار AVE نشان دهنده میانگین واریانس به اشتراک گذاشته شده بین هر سازه با شاخص‌های خود است. به بیان ساده‌تر، AVE (میانگین واریانس استخراج شده) جهت اعتبار همگرایی به کار می‌رود و همبستگی زیاد شاخص‌های یک سازه را در مقایسه با همبستگی شاخص‌های سازه‌های دیگر نشان می‌دهد. مقدار این ضریب از صفر تا یک متغیر است که مقادیر بالاتر از ۰/۵ پذیرفته می‌شود (فورنل و همکاران، ۱۹۸۱: ۵۰-۳۹). روایی همگرا یا میانگین واریانس استخراج شده (AVE) برای شاخص ساختار تولید و خدمات ۰/۷۶۶، شاخص اکوسیستم ۰/۷۱۱، شاخص اجتماعی-فرهنگی ۰/۷۹۹ و شاخص اقتصادی ۰/۵۲۶ و شاخص نهادی-سیاسی ۰/۶۲۶، هم‌چنین مقدار ضریب قابلیت اطمینان ساختاری یا پایایی ترکیبی (CR) از صفر تا یک متغیر است که مقادیر بالاتر از ۰/۷ پذیرفته می‌شود، که برای شاخص ساختار تولید و خدمات ۰/۷۵۵، شاخص اکوسیستم ۰/۷۳۳، شاخص اجتماعی-فرهنگی ۰/۸۰۲ و شاخص اقتصادی ۰/۷۶۵ و شاخص نهادی-سیاسی ۰/۵۲۶ به دست آمد که نشان از مناسب بودن این زیر مقیاس‌ها است (ورتنس، ۲۸:۱۹۷۴).

مدل‌های اندازه‌گیری: تحلیل عاملی تأییدی و سنجش اعتبار مقیاس‌ها
ابتدا دو مدل تحلیل عاملی تأییدی (CFA) یک عاملی در حالت استاندارد و غیر استاندارد برای ایجاد و سنجش پنج زیر مقیاس ساختار تولید و خدمات، اکوسیستم، اجتماعی-فرهنگی، اقتصادی و نهادی-سیاسی به عنوان مؤلفه‌های اثرگذار بر مدیریت روستایی در محیط نرم افزار AmosGraphic ترسیم و تحلیل شدند. یک مدل اندازه‌گیری جزئی از مدل معادله ساختاری است که نحوه سنجش یک متغیر پنهان را با استفاده از دو یا تعداد بیش‌تری متغیر مشاهده تعریف می‌کند. در اینجا متغیر مدیریت روستایی متغیر پنهان می‌باشد (متغیر پنهان در نرم افزار باید به شکل بیضی باشد). متغیر پنهان متغیری است که بطور مستقیم اندازه‌گیری نمی‌شود، بلکه با استفاده از دو یا چند متغیر مشاهده شده (ساختار تولید و خدمات، اکوسیستم، اجتماعی-فرهنگی، اقتصادی و کاهش مهاجرت) در نقش معرف سنجش می‌شود، متغیرهای آشکار همان سؤالات پرسشنامه می‌باشند (در نمودار با حروف q نمایش داده شده) که با آن‌ها متغیر پنهان را می‌سنجیم. و e هم خطای اندازه‌گیری برای متغیر آشکار می‌باشد (قاسمی، ۱۳۸۹: ۱۲۴).

شکل ۲- برآوردهای استاندارد مدل‌های تأییدی برای اعتبار سنجی مقیاس‌های پنج‌گانه بر مدیریت نوین روستایی

برازندگی مدل معادلات ساختاری برای زیر مقیاس‌های مدیریت روستایی

بر این اساس، با توجه به مقدار گزارش شده شاخص‌های برازندگی (جدول ۳)، مشاهده می‌شود که داده‌ها از لحاظ آماری با ساختار عاملی مدل معادلات ساختاری متغیرهای نهفته پژوهش سازگاری و تطابق دارند. بنابراین، مدل معادلات ساختاری پژوهش از برازش مناسب و قابل قبولی برخوردار است.

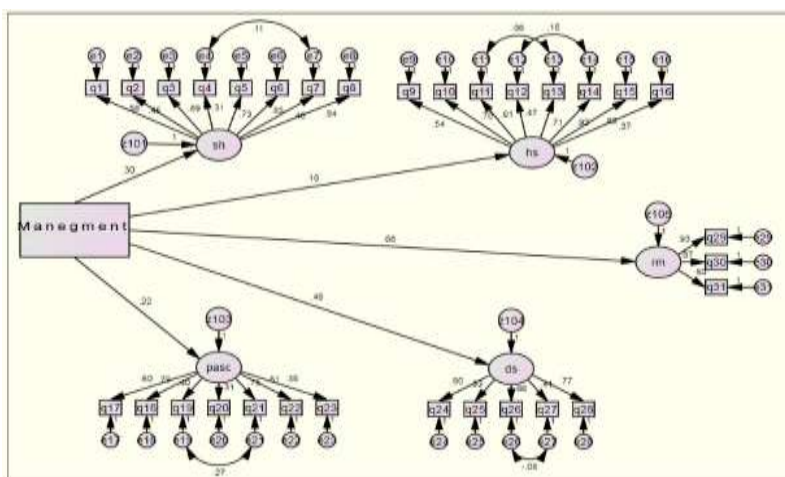
جدول ۳- برازندگی مدل معادلات ساختاری برای زیر مقیاس‌های مدیریت روستایی

علامت اختصاری	نام کامل شاخص برازش	مفهوم	مقدار قابل قبول	ساختار تولید و خدمات	اکوسیستم	اجتماعی- فرهنگی	اقتصادی	نهادی- سیاسی
RMSEA	Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA)	ریشه میانگین توان دوم خطای تقریب	$< 0,08$	۰/۷۷	۰/۷۵	۰/۷۹	۰/۷۷	۰/۷۵
CMIN/DF	Chi-degree freedom	شاخص بهنجار نسبی	< 3	۲/۸۵	۲/۹۹	۲/۹۱	۲/۹۶	۲/۸۵
IFI	incremental fit index	شاخص برازش افزایشی	$\geq 0,9$	۰/۹۲	۰/۹۰	۰/۹۲	۰/۹۰	۰/۹۱
NFI	Normed Fit Index	شاخص برازش نرمال شده	$\geq 0,9$	۰/۹۰	۰/۸۹	۰/۸۷	۰/۸۶	۰/۸۹
GFI	Goodness of fit	شاخص نیکویی برازش	$\geq 0,9$	۰/۹۰	۰/۹۲	۰/۹۲	۰/۹۲	۰/۹۳
AGFI	Adjusted Goodness of Fit	شاخص نیکویی برازش تعدیل یافته	$\geq 0,9$	۰/۹۱	۰/۹۷	۰/۹۳	۰/۹۱	۰/۹۵
CFI	Comparative Fit Index	شاخص مقایسه‌ای برازش	$\geq 0,9$	۰/۹۴	۰/۹۸	۰/۹۴	۰/۹۰	۰/۹۶

ماخذ: یافته‌های نگارنده، ۱۳۹۹

مدل تحلیل عاملی تأییدی پنج عاملی مرتبه دوم

مدل نهایی سنجش و برآورد متغیر پنهان مدیریت روستایی به عنوان متغیر وابسته اصلی تحقیق بر اساس پنج شاخص ساختار تولید و خدمات، نظام بهداشت و سلامت، اجتماعی-فرهنگی و اقتصادی و نهادی -سیاسی به عنوان پنج مقیاس پنهان و بر اساس ۳۱ متغیر مشاهده شده متشکل از گویه‌های مختلف در قسمت قبل برآورد و اندازه‌گیری شدند، در محیط AmosGraphics تدوین شد. شکل شماره (۲) این مدل را که یک مدل تحلیل عاملی تأییدی مرتبه دوم با پنج عامل است، همراه با برآوردهای غیر استاندارد ضرایب مسیر و واریانس‌های متغیرهای پنهان نشان می‌دهد، همان گونه که در شکل دیده می‌شود، واریانس‌های متغیرهای پنهان خطا و نیز متغیرهای پنهان اصلی در همه موارد مقادیر مثبت هستند که خود دلیلی بر اعتبار مدل است.

شکل ۳- مدل ساختاری تحلیل پنج عاملی تأییدی مرتبه دوم برای برآورد و تحلیل مدیریت روستایی همراه با برآوردهای استاندارد منبع: نگارنده، ۱۳۹۹

همانطور که در (شکل ۳) نشان داده شده است، تمامی ضرایب مسیر مقادیر بالایی را نشان می‌دهند، که شدت آن در مورد بارهای عاملی متغیرهای مشاهده شد زیر مقیاس‌های بعد اکوسیستم و ساختار اجتماعی بیش از سایر مقیاس‌هاست، ضریب تاثیر بدست آمده بین مدیریت روستایی و هر کدام از پنج مولفه مورد بررسی عبارتند از: ساختار تولید و خدمات (۰/۳۰)، اجتماعی-فرهنگی (۰/۶۶)، اکوسیستم (۰/۱۸)،

اقتصادی (۰/۴۶) و نهادی-سیاسی (۰/۲۲). همچنین، نتایج برآوردهای خطای استاندارد، نسبت‌های بحرانی و سطوح معناداری نیز نشان می‌دهد که تمامی این برآوردها در سطح اطمینان ۹۹ درصد معنی‌دارند، شاخص‌های برازش مدل نهایی به دست آمده همراه با مقادیر معیار پیشنهادی برای ارزیابی در جدول (۴) آمده است.

جدول ۴- آزمون مدل برآورد در مرتبه دوم

مقدار گزارش شده	معیار مطلوب	مفهوم	نام کامل شاخص برازش	علامت اختصاری
۲/۹۰	۳ و کم‌تر	ریشه میانگین توان دوم خطای تقریب	Root Mean Square Error of Approximation(RMSEA)	X ² /df
۰/۰۴۹	کوچک‌تر از ۰/۰۵	شاخص بهنجار نسبی	Chi-degree freedom	RMR
۰/۹۴	۰/۹ و بالاتر	شاخص برازش افزایشی	incremental fit index	GFI
۰/۹۴	۰/۹ و بالاتر	شاخص برازش نرمال شده	Normed Fit Index	AGFI
۰/۹۳	۰/۹ و بالاتر	شاخص نیکویی برازش	Goodness of fit	NFI
۰/۹۶	۰/۹ و بالاتر	شاخص نیکویی برازش تعدیل یافته	Adjusted Goodness of Fit	NNFI
۰/۹۲	۰/۹ و بالاتر	شاخص برازش مقایسه‌ای	Comparative Fit Index	CFI
۰/۰۷۹	کوچک‌تر از ۰/۰۸	ریشه میانگین توان دوم خطای تقریب	Root Mean Square Error of Approximation(RMSEA)	RMSEA

منبع: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۹

جدول (۵) ضرایب رگرسیونی استاندارد (اثرهای مستقیم، غیرمستقیم و کل) متغیرهای نهایی مشاهده شده و زیر مقیاس‌های به دست آمده بر متغیر وابسته پنهان اصلی را نشان می‌دهد.

جدول ۵- اثرهای کلی (مستقیم و غیر مستقیم) متغیرهای مشاهده شده و زیر مقیاس‌ها بر مقیاس مدیریت روستایی

زیر مقیاس‌ها	مدیریت روستایی	ساختار تولید و خدمات	اکوسیستم	اجتماعی- فرهنگی	اقتصادی	نهادی-سیاسی
ساختار تولید	۰/۷۹۷	-	-	-	-	-
اکوسیستم	۰/۷۴۷	-	-	-	-	-
اجتماعی- فرهنگی	۰/۷۱۵	-	-	-	-	-
اقتصادی	۰/۳۲۷	-	-	-	-	-
نهادی-سیاسی	۰/۴۳۶	-	-	-	-	-
Q1	۰/۶۷۷	۰/۴۶۱	-	-	-	-
Q2	۰/۶۶۹	۰/۷۹۵	-	-	-	-
Q3	۰/۶۴۸	۰/۶۴۷	-	-	-	-
Q4	۰/۵۴۸	۰/۷۲۹	-	-	-	-
Q5	۰/۲۹۰	۰/۲۳۵	-	-	-	-
Q6	۰/۶۹۳	۰/۳۳۷	-	-	-	-
Q7	۰/۷۰۹	۰/۴۵۵	-	-	-	-
Q8	۰/۷۳۲	۰/۷۵۱	-	-	-	-
Q9	۰/۷۶۰	-	۰/۷۸۱	-	-	-
Q10	۰/۶۷۶	-	۰/۶۹۷	-	-	-
Q11	۰/۶۵۴	-	۰/۶۲۷	-	-	-
Q12	۰/۸۱۱	-	۰/۸۳۳	-	-	-
Q13	۰/۲۷۷	-	۰/۷۹۵	-	-	-
Q14	۰/۸۳۸	-	۰/۸۶۱	-	-	-
Q15	۰/۲۶۷	-	۰/۲۷۵	-	-	-
Q16	۰/۵۱۰	-	۰/۵۱۵	-	-	-

زیر مقیاس‌ها	مدیریت روستایی	ساختار تولید و خدمات	اکوسیستم	اجتماعی-فرهنگی	اقتصادی	نهادی-سیاسی
Q17	۰/۲۹۳	-	-	۰/۲۹۶	-	-
Q18	۰/۷۴۹	-	-	۰/۷۵۶	-	-
Q19	۰/۷۷۸	-	-	۰/۷۸۵	-	-
Q20	۰/۷۸۶	-	-	۰/۷۹۴	-	-
Q21	۰/۸۷۴	-	-	۰/۸۸۲	-	-
Q22	۰/۱۱۴	-	-	۰/۷۲۷	-	-
Q23	۰/۱۸۹	-	-	۰/۷۱۸	-	-
Q24	۰/۱۶۰	-	-	-	۰/۶۹۵	-
Q25	۰/۱۸۰	-	-	-	۰/۵۸۸	-
Q26	۰/۰۵۹	-	-	-	۰/۶۳۳	-
Q27	۰/۰۸۳	-	-	-	۰/۷۴۴	-
Q28	۰/۱۱۳	-	-	-	۰/۷۶۱	-
Q29	۰/۴۵۸	-	-	-	-	۰/۲۹۳
Q30	۰/۴۷۱	-	-	-	-	۰/۷۴۹
Q31	۰/۲۴۷	-	-	-	-	۰/۷۷۸

ماخذ: یافته‌های نگارنده، ۱۳۹۹

نتایج جدول (۵) نشان می‌دهد که بیشترین اثرهای غیر مستقیم بر مدیریت روستایی مربوط به متغیرهای مشاهده شده Q۲ (میزان توجه به تقویت مهارت‌های تولیدی و فنی روستاییان)، Q۱۲ (میزان توجه به استفاده بهینه از زمین روستاها)، Q۱۴ (میزان توجه به حفظ دارائیهای محیطی (جنگل‌ها، مراتع، باغات و ...))، Q۲۰ (داشتن آینده‌نگری درباره روستاها)، Q۳۰ (میزان توجه به نهادسازی مردمی در فرآیند برنامه ریزی اجتماعی) و در مقابل، کمترین آن‌ها به ترتیب مربوط به متغیرهای Q۵ (میزان توجه سازمان‌های برنامه ریزی روستایی به نظریه عرضه (اهداء و کمک‌رسانی))، Q۱۳ (میزان توجه به نیازهای نسل‌های آینده روستایی در استفاده از منابع) می‌باشد، با توجه به این ضرایب کمترین میزان تأثیر اثرات غیر مستقیم مربوط به بعد اجتماعی-فرهنگی و بیشترین تأثیرها نیز مربوط به ابعاد ساختار تولید و خدمات، اکوسیستم، اقتصادی و نهادی - سیاسی است.

نتیجه‌گیری و ارائه پیشنهادها

مطالعه حاضر با هدف بررسی تأثیر بر مدیریت نوین در توسعه روستایی با رویکرد مدل سازی معادله ساختاری مطالعه موردی: دهستان بران جنوبی انجام گرفت، تاثیر مدیریت روستایی در توسعه روستایی با تعریف پنج اجتماعی-فرهنگی، نهادی و سیاسی، اقتصادی، منابع اکوسیستم و ساختار تولید و خدمات به عنوان مقیاس‌های برای مدیریت روستایی در نظر گرفته شد. پنج مدل تحلیل عاملی تأییدی یک عاملی مرتبه اول برای اندازه‌گیری و اعتبار سنجی چهار مقیاس و یک مدل پنج عاملی مرتبه دوم برای تحلیل مدیریت روستایی و معرف‌های مربوط به آن تدوین و اجرا شدند، در نهایت ساختار تولید و خدمات (۰/۳۰)، اکو سیستم (۰/۱۸)، اجتماعی-فرهنگی (۰/۶۶)، اقتصادی (۰/۴۶) و نهادی - سیاسی (۰/۲۲) از بارهای عاملی را تبیین می‌نماید. در بررسی علل ضعیف بودن شاخص اقتصادی و تبیین آنها در محدوده مورد مطالعه نبود صنایع تبدیلی و تکمیلی در بخش کشاورزی و صنایع غذایی، مشارکت کم و ضعیف مردم در سیاست‌های راهبردی و برنامه‌ریزی‌های اقتصادی در مدیریت روستا، هم چنین عدم توجه مدیریت نوین (نهاد دهیاری) برای بستر سازی زمینه‌های اشتغال و مناسب در روستا از موارد اساسی ضعف شاخص اقتصادی به حساب می‌آید. عدم توجه به زمینه‌های افزایش آگاهی مردم روستایی و نقش آنها در فرآیند برنامه‌ریزی اجتماعی، عدم تطبیق اهداف اجتماعی برنامه‌ریزی روستایی با ویژگی‌های جامعه روستایی، از موارد ضعف شاخص اجتماعی-فرهنگی به حساب می‌آید که با تحقیقات رشید پور (۲۰۱۱) در یک روستا می‌باشد. مورد توجه قرار ندادن دانش بومی روستاییان و تجربیات آنها در مدیریت روستایی که کمترین خطر پذیری را به بیشترین سود دهی ترجیح می‌دهد و پایین بودن سرعت عمل مدیریت روستایی در طرح‌های هادی روستا به دلیل عدم توجه به نظرات ساکنان روستایی در تصمیم‌گیری و اجرا از ضعف‌های شاخص نهادی - سیاسی به شمار می‌رود این نتایج با تحقیقات منشی زاده و رحمانی (۱۳۹۳) هم‌سو می‌باشد. میزان توجه دولت به تقویت مهارت‌های تولیدی و فنی روستاییان در غالب آموزش و دادن وام به افراد روستایی، توجه سازمان‌های برنامه ریزی روستایی همچون بنیاد مسکن انقلاب اسلامی به جامعه روستایی، کمک رسانی کمیته امداد انقلاب اسلامی به نیازمندان، توجه به استفاده مناسب و بهینه از منابع پایه روستاها، توجه به حفظ دارائیهای محیطی، تولیدات کشاورزی (گندم، نخود، جو، چغندر قند و ...) با ارزش حدودی ۱۲۶۰۶ میلیون سال در سال و وسعت اراضی کشاورزی و استفاده بهینه از منابع آب از نقاط قوت شاخص‌های پایداری منابع اکوسیستم و ساختار تولید و خدمات است، بنابراین این شاخص‌ها وضعیت مناسبی در کل منطقه را دارند.

References

- Allahpanah M, Badri S A, Darban Astaneh A.(2015). The Assessment of Degree of Rural Settlers' Satisfaction with Respect to Provision of Cooperative Village Councils' Services – Case: Cooperative Council of Dashtesar. *Space Economy & Rural Development* , 4 (11) :15-35. URL: <http://serd.khu.ac.ir/article-1-2236-fa.html>. [In Persian]
- Choobchian, S., Kalantari, K., & Shabanali Fami, H. (2018). Factors affecting the performance of Village Assistance Bureaus in Gilan province of Iran. *Village and Development*, 10(2), 87-108. [In Persian].
- Imani, B., Mohammadi, A., & Naderi, M. (2019). Evaluation of New Rural Management Based on Perspective of Sustainable Development (Case Study: Villages in the Central District of Semirrom Province). *Geographical Engineering of Territory*, 3(5), 67-80.[In Persian]
- Lee, A. H.I., Chen, W.C., & Chang, C.J.(2008). A fuzzy AHP and BSC approach for evaluating performance of IT department in the manufacturing industry in Taiwan, *Expert Systems with Applications*, 34, 96–107. <https://doi.org/10.1016/j.eswa.2006.08.022>
- Mahdavi Hajiloui, M, Najafi Kani, A .A. (1384). Dehiaris, another experience in the management of Iranian villages (case example: Dehiaris of West Azarbaijan province). *Geographical Research*, 37(53), 21-39. SID. <https://sid.ir/paper/384002/fa>. [In Persian]
- Menshizadeh, R. E, Rahmani, B, Maleki, Lotf, E. (2013). The performance of modern rural management in the economic sustainability of rural settlements (case study: villages around Ardabil). *Geography*, 12 (new period)(40), 133-146. SID. <https://sid.ir/paper/150356/fa>. [In Persian]
- Naderi Mehdi, K. (2015). Analyzing of barrier factors of new approach of rural management in Hamedan province. *Journal of Rural Research*, 6(1), 187-208. doi: 10.22059/jrur.2015.54237. [In Persian].
- Nasiri lake, M., molaei, N., & pourramzan, E. (2022). Evaluation and Pathology of the new rural management system and rural development (Case Study: Central District of Guilan). *Journal of Studies of Human Settlements Planning*, 17(3), 665-677. 20.1001.1.25385968.1401.17.3.10.4. [In Persian]
- Olum, Y. (2004). Modern Management Theories And Practices, Being A Paper Presented At The 15th East African Central Banking Course, held on 12th July, at Kenya School of Monetary Studies, pp: 1-24. <https://faculty.ksu.edu.sa/sites/default/files/theories.pdf>
- Portahari, M, Hamdami Moghadam, Y, Ruknuddin Eftekhari, A. (2009), evaluation of the performance of Islamic councils in rural development, case example: Aladagh Bojnord village, *Modares Journal of Humanities, Planning and Space Planning*, 14(4), 23 -38. <http://hsmmp.modares.ac.ir/article-۵۶۳۲-۲۱-fa.html>. [In Persian]
- Rashidpour Loghman, Farajallah Hosseini Seyed Jamal and Mirdamadi Seyed Mahdi(2011) , Local Community Based Management as a Good Governance Approach to Rural Poverty Reduction and Sustainable Development in Iran, *American-Eurasian J. Agric. & Environ. Sci*, 10 (2) : 174-179.
- Rezvani, M. R. (2013), *Introduction to Rural Development Planning in Iran*, first edition, Tehran, Qoms Publishing.
- Seidaiy, S. E., Jamini, D., Jamshidi, A., & jamshidi, M. (2015). Analysis of the Performance of Rural New Managers (RNM) Towards Sustainable Rural Development (Case Study: Uramanat Region, Kermanshah Province). *Spatial Planning*, 4(4), 1-24. 20.1001.1.22287485.1393.4.4.1.1. [In Persian].
- Saidali, M, Sadeghi, G and Zahra Mirzaei, Z. (2013). The place of management in advancing the goals of rural development, case study: Jawanmardi village in Lordegan city, *Regional Planning Quarterly*, 1(2), 79-91. [In Persian].
- Tam, M.C.Y & Tummala, V.M.R(2001). An application of the AHP in vendor selection of a telecommunications system, 29 ,171(182). [https://doi.org/10.1016/S0305-0483\(00\)00039-6](https://doi.org/10.1016/S0305-0483(00)00039-6)
- Tanguay, G. A., Rajaonson, J., Lefebvre, J. F., Lanoie, P., (2010). Measuring the sustainability of cities: An analysis of the use of local indicators, *Journal of Ecological Indicators*, Vol. 10, pp 407-418 .
- Wang Wenchang. (2008). Rural management, The Way Out for Tibetan Rural Areas, CHINA TIBETOLOGY Number 1,pp 1-94.